

8. Ὁ Κανονισμὸς 94 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«94. Ὑφ' ἐκάστου κατόχου περιουσίας ἐν τῷ χωρίῳ θὰ πληρῶνται κατ' ἔτος φόρος μὴ ὑπερβαίνων τὸ ποσὸν τῶν Λιρῶν Κύπρου τριάκοντα ὄσους θὰ ἐπιβάλληται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου οἰκονομικῶν πόρων ἐκάστου τοιοῦτου κατόχου».

Οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοί, καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (β), (γ) καὶ (δ) τοῦ ἄρθρου 9 (1) τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (α) καὶ (ε) τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου τοῦ προμνησθέντος Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν.

(Υ.Ε. 220/59/7.)

Ἄριθμὸς 681

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 243

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως
Παραλιμνίου.

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτίωσης) Νόμου, Κεφ. 243, τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Παραλιμνίου ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οἷτοι δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσεως καὶ Βελτιώσεως) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Παραλιμνίου 1966 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτιώσεως) Κανονισμῶν Παραλιμνίου 1963 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσεως καὶ Βελτιώσεως) Κανονισμοὶ Παραλιμνίου 1963—1966.

2. Ὁ Κανονισμὸς 117 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ :

«117. Ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ κάτοχος οἰασδῆποτε κατοικίας ἢ οἰκῆματος ἐφωδιασμένου μὲ ὕδωρ θὰ πληρῶνῃ τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα καὶ ἡ πληρωμὴ θὰ γίνεται κατὰ τριμηνίαν».

Δι' ὕδρομέτρου :

(α) Μέχρι 21 τόνων τὴν τριμηνίαν εἴτε καταναλωθέντων εἴτε μὴ ἢ ἐλαχίστη ἐπιβάρυνσις θὰ εἶναι 900 μίλς κατὰ τριμηνίαν

(β) Ἄνω τῶν 21 τόνων καὶ οὐχὶ πέραν τῶν 30 τόνων κατὰ τριμηνίαν τὸ ἐλάχιστον ποσὸν ὡς εἰς τὴν ὑποπαραγράφον (α) πλεόν 100 μίλς δι' ἕκαστον ἐπιπρόσθετον τόνον

(γ) Ἄνω τῶν 30 τόνων καὶ οὐχὶ πέραν τῶν 40 τόνων κατὰ τριμηνίαν τὰ δικαιώματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ὑποπαραγράφους (α) καὶ (β) πλεόν 200 μίλς δι' ἕκαστον ἐπιπρόσθετον τόνον

(δ) Ἄνω τῶν 40 τόνων κατὰ τριμηνίαν τὰ ἀντίστοιχα ποσὰ τῶν ὑποπαραγράφων (α), (β) καὶ (γ) πλεόν 500 μίλς δι' ἕκαστον ἐπιπρόσθετον τόνον.

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 199/62.)